THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT

12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26131

Copyright: Admont, Benediktinerstift

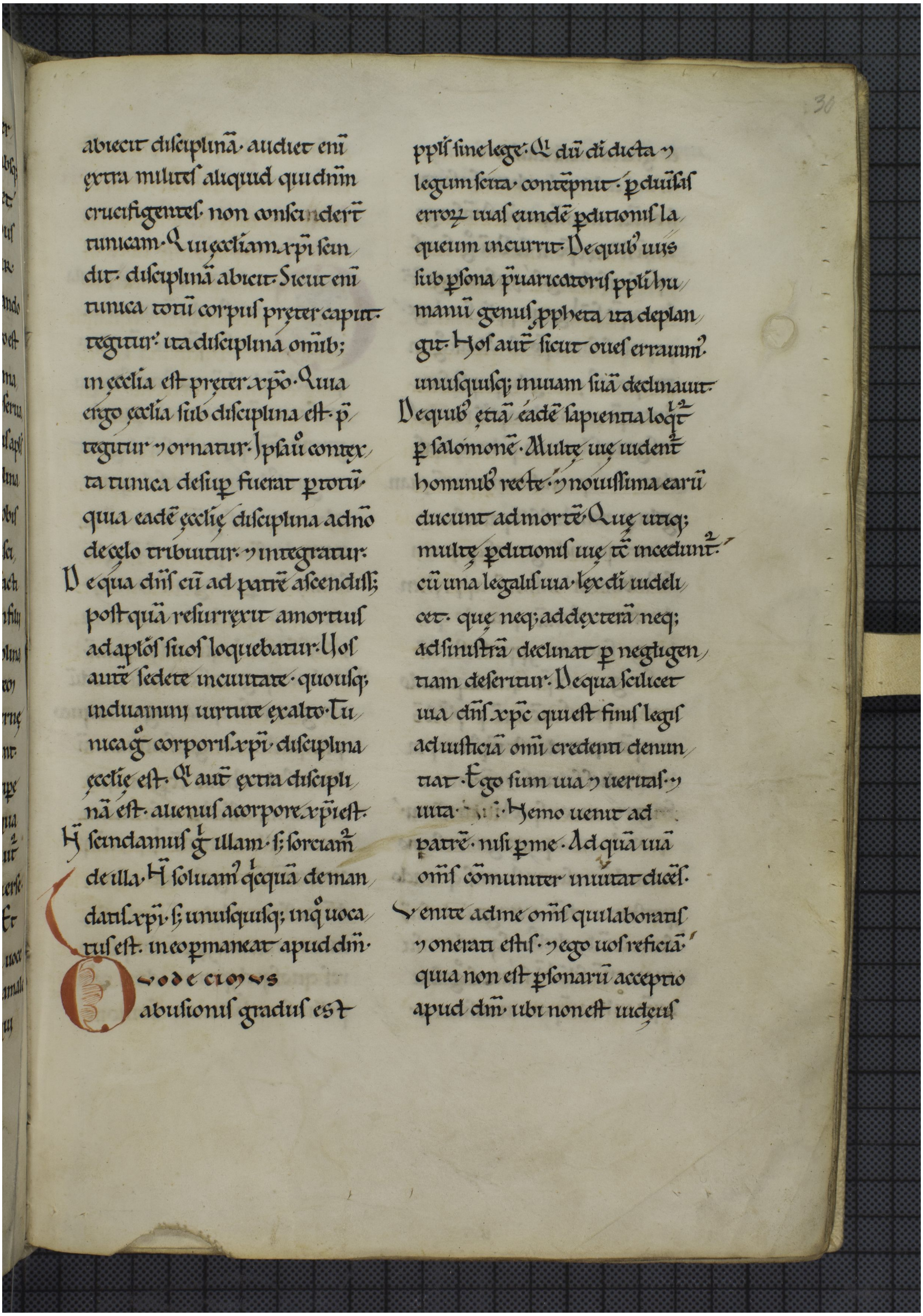

30

abiecit disciplinā. audiet enī
ęxtra milites aliquid qui dn̄m
crucifigentes. non conscinderēt
tunicam. Qui ęccliam xp̄i scin
dit. disciplinā abiecit. Sicut enī
tunica totū corpus pręter caput.
tegitur. ita disciplina omīb;
in ęcclia est pręter xp̄o. Quia
ergo ęcclia sub disciplina est. p̄
tegitur ⁊ ornatur. Ipsa uͦ contex
ta tunica desuꝑ fuerat ꝑ totū.
quia eadē ęcclię disciplina a dn̄o
de cęlo tribuitur ⁊ integratur.
De qua dn̄s cū ad patrē ascendiss;
postquā resurrexit a mortuis
ad apl̄os suos loquebatur. Uos
autē sedete in ciuitate. quousq;
induamini uirtute ex alto. Tu
nica ergͦ corporis xp̄i. disciplina
ęcclię est. Qui autē extra discipli
nā est. alienus a corpore xp̄i est.
Nō scindamus gͦ illam. s; sortiam
de illa. Nō soluam⁹ qequā de man
datis xp̄i. s; unusquisq; in quͦ uoca
tus est. in eo ꝑmaneat apud dm̄.

DUODECIMUS abusionis gradus est

ppl̄s sine lege. Qui dū dī dicta ⁊
legum scita. contēpnit. ꝑ diuersas
errorū uias eundē ꝑditionis la
queum incurrit. De quib⁹ uis
sub ꝑsona ꝑ̄uaricatoris ppl̄i hu
manū genus ꝓpheta ita deplan
git. Nos autē sicut oues errauim⁹.
unusquisq; in uiam suā declinauit.
De quib⁹ etiā eadē sapientia loq̄t
ꝑ salomonē. Multę uię uidentᷣ
hominib⁹ recte. ⁊ nouissima earū
ducunt ad mortē. Quę utiq;
multę ꝑditionis uię tē incedunt.
cū una legalis uia. lex dī uideli
cet. quę neq; ad dexterā neq;
ad sinistrā declinat ꝑ negligen
tiam deseritur. De qua scilicet
uia dn̄s xp̄c qui est finis legis
ad iusticiā omī credenti denun
tiat. Ego sum uia ⁊ ueritas ⁊
uita. Nemo uenit ad
patrē. nisi ꝑ me. Ad quā uiā
omīs cōmuniter inuitat dicēs.
Uenite ad me omīs qui laboratis
⁊ onerati estis. ⁊ ego uos reficiā.
quia non est ꝑsonarū acceptio
apud dm̄. ubi non est iudeus